

26a
M. CHRISTIANI AUGUSTI FREYBERGII

Epistola II. 27-

de

ANNÆÆ DRESDENSIUM
SCHOLÆ CIVIBUS,

DN. ERNESTO HENRI-
CO SCHREY,

Dittersdorff. Misn.

&

DN. AUGUSTO ADOL-
PHO LANGIO,

Martisburgensi,

LIPSIAM M. MAIO ituris

inscripta.

DRESDÆ,

Literis Viduæ Stœffelianæ, 1740.

VIRI JUVENES NOBILISSIMI ET PRÆCLARISSIMI,

Elatum esse apud nos autumnali tempore superioris anni (1) *Hæckendorffensis* terræ filium, JOANNEM GOTTLOB HEERKLOZIUM, majorem annis XXIV. natu adolescentem, *πρωτων* tunc *Chori*, cui XL. interfuera annos, & nostis Vos, AMICI, & ipsi vidistis. Mortuum habebamus ante oculos lenta iterum tabe & cruditate, (2) ut alium quendam triennio ante eodemque mense, (3) consummum, humanarumque rerum varietatem ac mobilitatem denuò animadvertebamus. Spes igitur huic nulla *salutis* & *vite* relicta erat, & *dignitatis* simul *adipiscendæ* olim abscissa omnis penitus, cum letum etiam, quæ bona inesse homini gaudebam, *nature* præsertim *pleniorem* indagatorem (4) finiret.

Sed idem *Hæckendorffensis* in agro *Dippoldirwaldensi* vicus majore quondam *effossarum opum*, (5) quam nunc jam, fama florens Virum quoque genuit *ad officia plura admissum*, & nuper admodum scholasticis rebus creptum, quem *Annæis discipulis* annumerare & licet, & omnino oportebit nos. Vixit scilicet ad senecturem Dn. MICHAEL HOFFMANNUS, *Schnebergenſis scholæ* demum Rector, non in ampla civitate, sed *rure*, quod jam dixi, honesto genere, humili quamvis ac tenui a. MDC LXVIII. D. XX. AUG. natus. Patrem

X 2

enim

(1) XIII. D. SEPT. (2) Ciceronis hæc vox stomachi vitium insigne notans. (3) v. EPIST. I. (4) Muscum meum lapidibus amplificaverat nobilioribus, in quibus *pyritæ* conspicitur media in creta repertus, *humani capitis skeleton* paucè obscurè representans. (5) Argentifodinas *Thürerorum* nobilium puto.

enim eodem nomine nactus est *fabrum ferrarium & unum mietallicum*, (6) vici incolam industrium ac pium, *ministeriorum verbi divini amatorem summan, matrem Rafinam Richteriam*, qua indulgente usus & benefica, patre uti diligente & *primo* futura ante prospiciente, primas, pueritiæ, molestias superavit facile, & rudimenta tyrocinii in agresti ac patrio deposuit ludo. Matrem tamen optimam nondum septennis amisit, jacturam gravissimam fecit: quam calamitatem ut cum patre viduo moderatius ferret, *Itackendorffensis* potissimum Pastor, M. BALTHASAR SEILERUS, Virumque imitata Uxor maternæ curæ vices subiere. Vere itaque illud videmur posse contendere: *Nunquam everti funditus, nunquam eo demitti, juſtos, unde exitum nullum esse, videant.* SEILERUS certe, cum magnam in MICHAELE puero industriam, moresque, & ingenii facultates cognoscere & probare, singularem in omnibus fidem præbuit alienæ opis indigenti, quemque ad majora aptum invenerat, M. JOHANNI FRENZELIO, *Reſtori* tum quidem *Anno*, quam diligentissime & meliore de nota commendavit. Sic NOSTER relicti patriæ angustiis patientem mature occupavit. campum, in quo currendo exercere tur, atque à FRENZELIO A. MDC LXXIX. D. XXV. JAN. cum in scholam receptus, tum in chorum, egenorum civitatem, in *latinis grecisque literis*, quarum cupidissimus fuit, per integros VIII. annos non mediocrem progressum fecit, quanquam nec a *Musice* studio alienus esset. Turbat laborum initia *pestis sævissima*, cujus quoque tanta vis in scholasticum prorupit cœtum, ut non IX. sed XIX. *Muse vocem* dimitterent, (7) *vitam finirent.* Credebat HOFFMANNUS,

non

(6) Berg- und Hufschmidt. (7) Historian pestis nostræ epist. I. jam attigit Curriculum vitæ Hoffmanni german. MS. plura subministrat. Hæc enim ibi legua-

non fugiebat, non properabat: crebra inter funera sospes ac incolumis servabatur. Tempestas illa ubi deservierat, *Frenzeli* autem tertium deinde in *S. Crucis schola* locum tenebat, duce NOSTER & Rectore novo, M. IMMANUELE GERBERO, nihilo segnius perseveravit id solum, quod utile sibi esset, intueri, tenere propositum suum ac peragere, neque ulla re deterreri ab incepto se passus est, ab eoque gradu depelli. Nec laudabile mutavit consilium alumnis & classi primæ in urbe ab EGENOLFO A. MDC LXXXVII. D. XVIII. APRIL. ed-
scriptus, plenosque ibi IV. annos commoratus, ita ut à JONA GELENIO cum bona tandem gratia & pulchro digne acti temporis indicio dimitti posset. *Wittebergam* hoc attulit, cum A. M DC XCI. Academiæ daret nomen, divinxque & humanæ sapientiæ fontes rivosque accederet. Emergit sic sensim alius crevitque, & MICHAELIS hic, DONATI, DASSOVII, WALTHERI, LOESCHERI Patris & NEUMANNI, principum Virorum, ita percepta habuit præcepta, ut iis ad linguam mentemque formandam & ad vitam agendam, non ad ostentationem uteretur: At, quod res angusta domi & curta patris, benigni alias pro modicis facultatibus, supellex esset, homo non beatissimus, si externa censumque spectemus, accelerare iter, quod extendunt alii, & ad finem deducere conatus uberimus omnino cogebatur. Relicta igitur tertio hospitii anno *Witteberga domesticus* & nobilium & sacerdotum *pedagogus*, more jam a majoribus tradito, & necessitate parum per temporecedens vitam sustentavit, donec fata, quæ ducunt, trahunt & retrahunt, locum tunc usque primum, si nondum forte æquum satis ex ipsius sententia, eligerent. X 3 Pu-

guntur: Er (Hoffmann) hat bey der aemaltig grassirenden Pest in Dresden beständig ausgehalten, und ist von Gott angesehentlich erhalten worden, immassen von 25. Choralisten, zu St. Annen) er selbst 5. nur übrig geblieben ist.

Publice quippe HOFFMANNUS A. MDCXCVII. D. X. MART. *Samueli Grabnero*, ludi in *parva ad Schnebergam Neapoli* moderatori, adiutor, ut esse velit ab ipso ante appellatus sene, datus est: quo facto *in herba messim, in flore stirpem, ante lucem diluculum, aliquid spei in promulside* (8) positum vidit. Nec mora longa fuit, nec supervacanea expectatio meliora videndi & lautiora, quum altero statim anno, eoque nondum transacto in *Urbem ipsam ex suburbano parvo* reciperetur, & IV. scholæ nuncuparetur *Collega*. Aliud illi novumque SCHNEBERGENSES ut tribuerent beneficium, A. MDCCVII. CON-RECTORIS ornarunt munere NOSTRUM, & quum ampliore ipse uti noller beneficio, sponte sua extremo tempore A. scilicet M DCC XXXVI. mense MAIO, RECTORI DOPPERTO morbo nuper consumto succedere, & scholæ lumine claro orbatæ præesse iusserunt. In statione hac ultima positus SENEX pius ac industrius A. MDCCXXXIX. D. XIV. DEC. in morbum implicitus est impetus in corpus facientem varios, Calendisque præsentis anni primis vix prætergressis mortuus tandem: *at non omnis*, honesta nimirum sui fama virtute parta, FILIISQUE præsertim, quos ex VERONICA ELISABETA RICHTERIA (9) procreaverat, duobus relictis, L. GEORGIO GODOFREDO, *Schnebergenst* Medico celebri, & CAROLO GOTTLOB HOFFMANNO, Doctore Theologo *extra patriam*, apud *Wittebergenfes* nunc honorato & florente. Breve hoc vitæ curriculum MICHAELIS esto. (10) De quo quoniam satis hic dictum putamus, non incommodum forsân videatur, nec *alios* præterire, quos SCHOLARUM RE-

(8) Dem ersten Anbiss. (9) M. Godofredi Richteri, Chemnicensis, S. Theol. Bacc. Neapolitanique ad Schnebergam Pastoris filia. Ecce igitur Hoffmanni nostri & matrem & conjugem Richterianam! v. p. 12. (10) Meiseri Historiam Schneberg. p. 355. 363. supplevimus.

RECTORES *Annam nostram* protulisse constat. Sed exclusi chartæ temporisque angustiis BONAM tantum MENTEM omnibus, qui nos jam audiunt, audientque deinde, precamur & optamus.

Vos autem, AMICI *affinitate nobis & fide conjuncti*, qui nunc ab *Anneo* condiscipulatu LIPSIAM contubernales ac *con-sanguinei* petitis, felices omnino prædico, quod *pietas quantum, labor ac diligentia, attentio, modestia, integritas morumque suavitas cum omnem ætatem, tum juvenilem præcipuo commendent*, & probe intellexistis dudum, & experimenta ipsimet largiter dedistis. Prima earum, quas nominavi, virtutum mater cæterarum est, cujus innutriti a teneris lacti puro religiose coluistis DEUM Optimum, Maximum, cultumque eum Numinis castum rebus antetulistis omnibus: quocum placendi Deo sanctimonia vitæ studio amorem in PARENTES Vestri sane cupidissimos singularem semper & æquabilem conservastis, ita ut cum *reverentia propensior officia quævis præstandi voluntas*, & cum *obedientia* iusta meritorum ac *beneficiorum existimatio* mutuis inter se conatibus assidue certarent. *Diligentiam* in apparanda latinarum græcarumque literarum idonea suppellectile, (quod utinam quotidianum juventutis negotium sit!) haud mediocrem adhibuistis, & quamvis montes nondum superaveritis omnes, nusquam tamen locorum, neque in *Latia*, nec in *Attica terra* hospites ac peregrini estis, sed vel in interiora passim penetraistis. Aures, quoad Vos docui, apertas, patenter attulistis perpetuo animum, quod salutare consilium, etsi repetatur sæpius, complures usque eo despiciunt, ut ne quærere quidem de maxima re laborent. Magna Vos usos esse ubivis moderatione, ingenuo pudore nihil habuisse charius, odisse profanum insidiosorum vulgus, sal-

la-

laciā, fraudē, dolos, orisforū domi forisque nugas, gratia in sermone, in ore ipso vultuque ac opere valuisse magna, quotquot norunt Vos, ultro fatentur. Tacebo, si hoc unum adjunxero, quod nemo eat inficias, Vos haud secus quoque dilexisse me, ac duce[m] itineris promptum viatores, consultorem proum dubios atque incertos, filios parentem.

Nihil jam restat amplius, quam ut abeuntibus VOBIS, AMICI, affectum amoris perennem votorumque summam ostendam. Prosperē VOBIS cedant omnia, & quæ corpus tuerentur, *animum ornant, famam bonamque exultationem* augent servantque, vitam denique totam beant, a Datore omnium bonorum largiter tribuantur, ita ut coeptum opus bene perficiatis, spem nullam relinquatis inanem, animis potius nostris conceptam olim expleatis omnem, ac diurnam exciteris læticiā, quæ in posteritatem etiam redundet. PARENTEM interea Tuum MAXIME VENERANDUM, ERNESTE Nobilissime, Templi DRESDENSIS primarii insigne Decus nec ultimum illud, cum MATRE PIA superesse saluum ac sospitem velit Deus jubeatque diutius: Quibus ipsis si vitam, quod ardentē appetimus & optamus, produxerit, Tu quoque, ADOLPHE OPTIME, Patrem alium, Matrem aliam, nominibus pietate succedentes, longius habebis. Itē! Valete!

Dresdæ XIV. D. MAL. A. M DCC XL.

